

Մեր Յարգելի եւ սիրելի Տնօրէնը Հայր Օգոստինոս Վարդապետ Սեբուլեան

Մեր մտքերուն մէջ անմոռանալի պիտի մնայ մեր սիրելի եւ պաշտելի վարդապետին, տնօրէնին եւ ընկերոջ յիշատակը: Այո, ընկերոջ ըսի, քանի ան մեզ հետ այնպէս կը վարուէր կարծես իր ընկերը ըլլայինք: Բարեկամ էր ամէնուն հետ, անկեղծ էր. իրականութիւնը երեսիդ կ'ըսէր:

1961 թուականին Պոլսէն նոր եկած էի: Դպրոց ըլլալով Հազմիէի Միսիթարեան Վարժարանը ընտրեցի, քանի Պոլսոյ Միսիթարեաններէն կու գայի եւ լաւ կը ճանչնայի Միսիթարեան հայրերը: Քեռիիս հետ գացինք Հազմիէ եւ այնտեղ ճանչցայ Հայր Օգոստինոս Վարդապետը՝ խիստ բայց համակրելի անձ մը:

Հազիւ քանի մը ամիս անցած էր, օր մը մօտս եկաւ, ձեռքը գիրք մը բռնած. „Մուսա Լեռան 40 Օրերը“ գիրքը տուաւ ըսելով

–Գրիգոր տղաս, գիտեմ, որ Պոլիս այս գիրքը չեն կարդար, առ եւ կարդա:

Տան մէջ, քեռիս եւ մեծմայրս, մեր պատմութեան մասին ամէն տեղեկութիւն տուած էին: Լսած էի Ֆրանց Վերֆելի մասին: Բայց աւելին տուաւ Հայր Օգոստինոսը:

Այդ ժամանակները Պոլսոյ մէջ լաւ Հայերէն կը սորվէինք. Մեր Հայերէնի ուսուցիչն էր մտաւորական Պր. Օննիկ Ֆըչըճեան՝ մահացած 1976-ին: Այդպէս երբ Պէյրութ եկայ Հայերէն լեզուի մէջ բաւական լաւ էի:

„Մուսա Լեռան 40 Օրերը“կարդալէ ետք, երբ վերադարձուցի արդէն յաջորդը պատրաստ էր: Այս անգամ Մալխասի „Զարթօնք“ ն էր.....

Փակագիծը բաց:

Պէլյուրօթի մէջ այդ ժամանակ կը գտնուէին ուրիշ վարդապետներ ալ՝

Մեծաւոր՝ Հայր Փիլիպպոս Վրդ. Մալճեան,

Հայր Գրիգոր Վրդ. Հէպոյեան- երաժիշտ վարդապետը,

Հայր Թովմաս Վրդ. Քաջագնունի,

Հայր Գէորգ Վրդ. Աբգարեան,

Հայր Աւետիս Վրդ. Խըրլաքեան,

աւելի ուշ

Հայր Եփրեմ Վրդ. Պօղոսեան

Հայր Վարդան Վրդ. Աշգարեան/Եպիսկոպոս

Հայր Բարսեղ Վրդ. Ֆերհաթեան

Այսօր բոլորն ալ չկան բայց իրենց յիշատակները կ'ապրին մտքիս մէջ. արժէքաւոր վարդապետներ:

Յիշատակիս մէջ է նաեւ յարգելի վարդապետ մը Տէր Անդրանիկ Վրդ. Կոստանը, որուն Գործնական Բառարանը Հայերէն Լեզուի. 1970 թուականէն, միշտ գրասեղանիս վրայ ներկայ է:

Փակագիծը գոց:

Բայց հայր Օգոստինոսը տարբեր էր այս վերը նշածներէս: Բոպէ մը պարապ չէր: Կը վազէր աջ ու ձախ, լեցուն կեանք ուներ, բազմաշնորհ: Մտաւորական, գրիչի մարդ, կը գրէր ու կը գրէր, Աստուածաշունչ, Գրաբար, թարգմանութիւններ, Գրաբարէ աշխարհաբար, եւայլն

Մեզի գրահաշիւի (Algebra) դաս կուտար, եւ այնքան լաւ կը բացատրէր, որ բոլորս բերաննիս բաց մտիկ կ'ընէինք: Ասկէ զատ գերմաներէն ալ կը դասաւանդէր: Եւ եթէ ուսուցիչ մը բացակայ ըլլար, ինքն էր ուսուցիչը այդ դասարանին.....

Մասնագետ էր հին դրամագիրութեան (Numismatik), այցելեցէք Վիեննայի Միսիթարեան Թանգարանը եւ կը տեսնէք հայր Օգոստինոսի հսկայական գործը: Հայկական հին

դրամներու հաւաքածոն, անոնց գիտական ցանկումը եւ թանգարանի կարգաւորումը,....:

Ինչպէս գիտենք Վիեննայի Մխիթարեան Վանքը ունի նաեւ, մինչեւ օրս, իր յատուկ ըմպելին՝ „Մխիթարին“-ը (Mechitharine) որուն բաղադրութիւնն է արեւելեան բազմապիսի բոյսերու: Կը վայելէ մեծ ժողովրդականութիւն 1889-էն ի վեր: Հայր Օգոստինոս իր ձեռքով կը պատրաստէր՝ Վիեննա եւ նաեւ Պէյրութ: Հազմիէ յատուկ սենեակ ունէր, ուր շատ անգամներ գտնուած էմ եւ կը բացատրէր թէ ինչպէս կը պատրաստուի. անուշէն մինչեւ լեղին: Հազմիէ վարժարանի ընդունելութեան սենեակը միշտ լեցուն շիշ մը Մխիթարին կը գտնուէր, երբ պարապ էր լեցնելու պարտականութիւնը իմս էր: Բաւական խմած էմ: Չմեռները, երբ մեր գիշերօդիկ տղոց փորերը „ցաւէր“. դեղը Մխիթարինն էր: Եւ աս ալ ամէն գիշեր..... Եւ Հայր Օգոստինոս Վարդապետը շիշը ձեռքին „Հիւանդները“ կը բուժէր, բայց չափն ու սահմանը գիտէր:

Բառին բուն իմաստով մրջիւն մը :

Անմոռանալի կը մնան մեր պտոյտները Լիբանանի մէջ: Քալելու սիրահար, ամառները պտոյտներ կը կազմակերպէր, Սաննին, Այն Պարուք, Պիքֆայա, Զմմառ, Քսարա (Համեղ Գինիին համար) եւայլն: Պտոյտներ, որոնք նաեւ բան մը սորվիլ կը նշանակէր՝ բոյսերու անուններ, ծառերու անուններ, գիտէր եւ կը սորվեցնէր եւ անշուշտ Հայր Գրիգոր Հէպոյեանի ձեռնադաշնակի ընկերակցութեամբ. Կ'երգէինք ազգային եւ ժողովրդական երգեր:

Նկարագրի տէր մարդ էր եւ համեստ: Եթէ սխալ մը ընէր կ'ընդունէր եւ կ'ըսէր „ ես այպէս էմ ինչ կ'ուզէք ըսէք“:

Անսխալական մարդ չէր, ան ալ, բոլոր մահկանացուներուս նման տկար կողմեր ունէր: Միակը՝ անփափկանկատ էր:

Հեռու կը գտնուիմ Լօս Անճելըս-էն եւ տեղեկութիւն չունիմ այնտեղի անցուղարձէն, բայց Հայր Օգոստինոս վարդապետը „գող“ որակել ինծի համար ստորին արարք մ'է: Լաւ ճանչցած եմ իմ վարդապետս, ըլլայ Պէյրութ, ըլլայ Վիեննա, Ան ինծի համար Ազգին, Մխիթարեան Վանքին, Գիտութեան եւ Հայ Մշակոյթին նուիրուած անձ մը եղած է:

Վաստակաւոր անձ:

Կը մաղթեմ Արարիչէն, հանգիստ իր տապանին, արժանի ըլլայ երանեաց դասին:

Գրիգոր Հալլաճեան
Յուլիս 2014

ՅԳ

Ճանչցած եմ գրեթէ բոլոր Վիեննայի Մխիթարեան Հայրերը 1950 էն մինչեւ այսօր. Պոլիս, Պէյրութ եւ Վիեննա: 1969-թուին եկած եմ Վիեննա իբր կղերացու Հայր Օգոստինոս Վարդապետի թելադրանքով: Փորձ մը, բայց կոչում չունենալու քանի մը ամիսէն Վանքէն հեռացած բայց սրտովս մնացած եմ Մխիթարեանցի:

նոյն